

Ily korban élünk...

Amikor 2015. augusztus 21-én az emigrálásra összegyűlt sok ezer ember végül áttörte a macedón határorkordont, és átzúdult Szerbiába, még nem lehetett tudni, hogy ők csupán a menedékstátust igénylő tömegmozgalom éllovasai. Néhány nap múlva a vasútvonalak mentén valamint a zöld határon át érkező több ezer határsértő már Szerbiát s az első világháború után hozzá csatolt Bácskát is elhagyva, Magyarországon folytatta útját az északi gazdagabb célszomszágok felé. Közben azonban újabb „migráns” csapatok érkeztek az egy darabig már nem is védett macedón határhoz.

A jól öltözött, mindenekelőtt a magyarországi magán- és kormányakciók révén rendszeresen táplált, a jó élethez és az azt biztosító országokba való eljutáshoz való jogaikat követelő, bankokkal többnyire kitérő zsebű, magukat üldözötteknek mondott vándorok civil státusban jogszerűen be kellett volna tartásuk a befogadó ország erre vonatkozó törvényeit. Hiszen elvben az a jövevény kaphat menedéket, aki kilétét és üldözött voltát valamilyen módon igazolni tudja. Ezek az emberek azonban még a határ elérése előtt eldobálták-eltüntették a személyazonosságukat és eredeti lakhelyüket bizonyító irataikat, és még azt is visszautasították, hogy – a dublini nemzetközi rendelet által előírt módon – ujjlenyomatukat vegyék, nehogy visszakereshetők legyenek, és esetleg nemcsak civil vándorlásaikra, hanem netán politikai szerepükre is fény derüljön. Hiszen nem lehetett (és a növekvő ellenőrzés ellenére mindmáig nem lehet pontosan) tudni, hogy hány álcázott terrorista igyekszik a tömeggel bejutni az Európai Unióba.

Honnan jönnek?

Mindenekelőtt a Közel-Kelet és Észak-Afrika azon államaiból, amelyeknek autoritárius vagy éppenséggel diktatórikus vezetőik, de viszonylag rendezett belső viszonyaik voltak. Az Amerikai Egyesült Államok az afganisztáni és az iraki katonai beavatkozások kudarcai nyomán kétségtelenül egyetértett azzal a véleménnyel, amely szerint az egyes országok baloldali szervezeteinek „forradalmasítása” által kialakított belső konfliktusok – lásd az Észak-Afrikán és a Közel-Keleten 2011-ben végigsöprő „arab tavasz” mozgalmait – sikeresebben és biztosabban vezetnek az Amerika által kívánt eredményre. (Az egyes országoknak, például Iraknak az amerikai hadsereg általi lerohanása helyett ennek a módszernek a híve és szóvivője Soros György, a nagyban politizáló közismert pénzmágnás is.) Ahol az USA úgy látta, hogy fegyveres beavatkozás is szükséges, a NATO legalább képletes segítségét is igénybe vette. Ezeknek az országoknak az addigi vezetőit bebörtönözték vagy kivégezték (például Líbiában is, ahol az afrikai országok közül addig a legmagasabb volt a lakosok életszínvonalja); ilyenkor többnyire rablóbandák vették át az uralmat.

Nem egy országban (főleg a felforgatott területeken uralmat nyert Iszlám Államban) a lakosságot a legkegyetlenebb bánásmódban részesítették, és elűldözték, megtizedelték vagy éppenséggel legyilkolták a kétezzer év óta ott élő keresztényeket is. Ferenc pápa többször a nyugati világhoz fordult, hogy tegyen ez ellen valamit, de tudomásom szerint a helyzet megváltoztatására se katonai, se politikai lépések nem történtek más hasonló veszélyhelyzetekben sem.

Olyan ez, mintha Amerika, szövetségesei részvételével, szándékosan dúlta volna fel az addig viszonylagos békében élő arab társadalmakat. Fő indító oka kétségtelenül az ezeken a területeken található kőolaj fölötti rendelkezés megszerzése volt.

Mint tudjuk, az arabokon kívül Afrika délebbi vidékeiről, de akár Ázsiából, így Pakisztánból és Afganisztánból is sokan vándoroltak és vándorolnak az Európai Unió országaiba.

Hová törekednek?

A „migránsok” eleve nagyon pontosan tudták és tudják, hol akarnak megtelepedni: az Európai Unió azon országaiban, amelyek a legnagyobb jövedelmet és jólétet biztosítják számukra. A Magyarországra érkezők kinyilvánított célja, hogy minél hamarabb Angliába, Svédországba, de

mindenekelőtt Németországba érkezenek. Ismeretlen forrásból sok példányban egy könyvecske került hozzájuk, amelyben számos „hasznos tanácsot” találnak, például le van írva a céljukhoz vezető útvonal, és azoknak a neve és telefonszáma is ott szerepel, akik nagy összegekért elvihetik őket a schengeni határokig vagy akár annál tovább is. Többségüknek modern maroktelefonjai vannak, melyek az egymás közötti kapcsolatoknak és kétségtelenül az őket mozgósító ismeretlenekkel (?) való információcserének is fontos eszközei.

A széles körben szétosztott, a „migránsokat” segítő, információban gazdag útmutató könyvecske

A vándorló tömeg zöme jó erőben levő fiatal. Vajon ki készítette fel őket ilyen gondosan az útra? És mintha vagyonosak lennének, mert a pénz náluk nem sokat számít. Az egyik magyar tévéhíradóban láthattuk: a Belgrádba érkezők hosszú sorokban álltak a pénzautomaták előtt, hogy hozzájussanak az út folytatásához szükséges pénzükhöz. Egy megkérdezett azt mondta, hogy – mivel már állott a röszei drótkerítés – Magyarországra megy, onnan taxival Szegedre vagy Budapestre, de ha sikerül, akkor egészen Bécsig... Mint tudjuk, hatalmas összegeket volt módjukban az emberkereskedőknek fizetni, csak hogy minél hamarabb a kívánt helyre érkezenek.

Ma ezeknek az emberszállítóknak Magyarországon börtönbüntetéssel kell számolniuk. Viszont szerepüket nagyrészt átvette a szerb, a horvát, a szlovén, a magyar állam, valamint Ausztria. Már hosszabb ideje buszokon és vonatokon „törvényesen” is utazhatnak a vágyott közép- és észak-európai tájak felé.

Az Európába való ázsiai és afrikai, eleinte teljesen ellenőrizetlen bevándorlás akkor nyert igazán lendületet, amikor Angela Merkel német kancellár – aki azelőtt két évvel (Cameron angol miniszterelnökkel egyidejűleg) még a multikulturalizmus kudarcáról beszélt – elsietve meghirdette, hogy országa minden szíriai menekültet befogad. Másnapra visszavonta ezt a nyilatkozatát, feltehetően azért, mert attól kezdve minden arabul (is) beszélő (és mint láttuk, igazoló iratait már az út elején szorgosan elhanyagoló) ember szíriainak vallotta magát. Az elhajítottak helyett ezután mindenki szíriai papírokat kerített, és üldözöttnek vallotta magát. Kétségtelen, hogy a párizsi tömeggyilkosságok, de az Iszlám Állam még csak ezután végrehajtandó terrorakcióinak szervezői is. Hans-Georg Maassen, a német alkotmányvédelmi hivatal vezetője egy tévéinterjúban azt mondta: a párizsi merényletek óta egyértelmű, hogy az Iszlám Állam menekültnek álcázva küld terroristákat. Ezt telefonbeszélgetések lehallgatásának az anyaga is bizonyítja.

Az Európai Unió tagállamainak „egyenlőségéről”

Hogy a vándorlók ne a nyílt határon, az ország hatóságainak elkerülésével, ellenőrzés nélkül hatoljanak be az országba és ezáltal az Európai Unió területére is, megsértve, sőt semmibe véve így az

országunkra is kötelező schengeni szabályokat, a magyar parlament úgy döntött, hogy rendőrség által őrzött kerítéssel zárja el a még nem EU-tag Szerbiával közös határt, és egy megfelelő helyen megteremti a szabályos ellenőrzés lehetőségét az Unió határának törvényes átlépéséhez.

Az eseményeknek ebben a szakaszában az Európai Unió országai látványosan két kategóriába soroltattak. A „migránsok” déli és délkeleti irányból érkeztek, és az Unió országai közül – végül is csak elméletben – Magyarország, Olaszország és Spanyolország, tehát a délen fekvő országok lettek volna kötelesek regisztrálni őket. Az északabbra eső országokba: Németországba, Nagy-Britanniába, Franciaországba vagy akár Ausztriába jutott, de onnan visszaküldött vándorokat, főleg a német politikusok kijelentései szerint kötelesek visszavenni azok az országok, amelyek regisztrálták őket. Ha ez valóban megtörtént volna (végül is főleg a „migránsok” csökönys ellenállása tette ezt lehetetlenné), akkor ebben a tekintetben megvalósulhatott volna „a kétbességű Európai Unió” elnevezésű, eleve megkülönböztetésre épülő, korábban már felvetett elképzelés, amely szerint a fejlettebb északiak ebben a vonatkozásban is több joggal és előnyösebb helyzettel bírtak volna, mint a keletiek és a déliek. Mind egy átfogóbb gazdasági szerkezetben, mind pedig csak a migrációra értve, az utóbbiakra gazdasági eredményeik szerényebb volta mellett a terhek fokozott viselése járult volna.

Vajon milyen jövőt jósolhatunk az ennyire különbözőképp becsült államok szövetségének?

Tisztességtelen cirkusz a magyar határzár körül

A magyar parlament azért rendelte el a délvidéki kerítés megépítését, hogy a hatóságok törvényes körülmények között fogadják a jövevényeket, ítélik meg menedékkérelmük indokoltságát, és hogy senki ne tekintse Magyarországot szabad átjáróháznak a „német paradicsom” eléréséhez.

Azt a politikát, amely nem baloldali, nem internacionalista és nem ultraliberális, a világ számtalan médiája a földbe szeretné taposni, és ehhez érveket szolgáltatnak az Amerikával jó viszonyban levő azon magyarországi pártok és politikusok, amelyek az előbb felsorolt sajátosságok nevében a 2002-től számított nyolc évi uralmuk idején a tönk szélére juttatták az országot. A lakosság ezért szavazta ki őket a megszólalásra is alig méltó politikai formációk közül. De barátjuk elég sok akad külföldön, ezért találkozunk ott igen érdekes véleményekkel a magyar népről, a ma kormányzó pártokról és a jelenlegi miniszterelnökről. Csak futólag említsünk néhányat az itt tárgyalt témakörhöz kapcsolódókról.

Baloldali vélemények többsége szerint minden magyar, aki ellenzi a korlátlan és ellenőrizhetetlen bevándorlást, és ezért fontosnak tartja egyfajta szűrő szereppel bíró kerítés megépítését, az idegengyűlölő. Érdekes, hogy ezt a jelzöt tudtommal nem alkalmazta senki a franciákra, akik hasonló kerítést építettek annak megakadályozására, hogy az Afrikából Olaszországba tengeri úton érkezett „migránsok” el tudjanak jutni az ő országukba.

A magyar miniszterelnököt egy Spiegel-interjúban nácinak nevezte Werner Faymann osztrák kancellár. Ez ellen keményen fellépett az Egységes Magyarországi Izraelita Hitközség (EMIH). Szerintük ugyanis Európa egészére és a magyar, valamint európai zsidóságra nézve is sértő náciizmusnak nevezni Magyarország küzdelmét a menekültválság kezelésére. A kancellár azt állította, hogy a szerb határnál a magyaroknál tűzparancs van érvényben, noha ez enyhén szólva nem igaz. Feltehetően az amerikaiakkal tévesztett össze minket, ahol a mexikói határ ezer kilométer hosszú, mintegy öt méter magas falánál az első felszólítás után valóban lönek.

Sokan megvetendőknek tartják a magyarokat, mert a szerbiai határnál épített kerítésnél könnygázt és vízágyúkat használtak. Csak azt felejtik el megmondani, hogy a kerítés kapuját megnyitni igyekvő férfiak órákon át vízzel telt palackokat, köveket és betondarabokat dobáltak a határt védő rendőrökre, akik közül többen megsebesültek, és a kórházba kellett őket szállítani. Valamint azt is, hogy kissé távolabb volt egy nyitott kapu, amelyen áthaladva a távolból érkezettek regisztrálhattak volna, és ha bebizonyosodik, hogy valóban menekülniük kellett hazájukból, az adminisztratív procedúra után folytathatták volna az útjukat Magyarország belsejébe. Ehelyett rátámadtak azokra, akiknek kötelességük az ország határának illegális átlépését megakadályozni. De a világ egy része a támadóknak drukkolt, és embertelennek nyilvánította hogy a magyar rendőrség a határvédelmi feladatuk végzése közben az életüket veszélyeztető, ok nélkül dobált kövek ellen könnygázzal és vízsugárral védekeztek.

Meglehetősen köztudott, hogy a világsajtó kedvenc negatív szereplői vagyunk. Az azonban mégiscsak sok, hogy a szeptember 24. és 26. között zajlott götebörgi könyvvásáron, tehát egy

kulturális rendezvényen (melynek 2015-ben a magyarok voltak a díszvendégei), felállt Masha Gessen orosz-amerikai leszbikus zsidó író, és kijelentette, hogy szégyell egy asztalnál ülni idegengyűlölőkkel, vagyis magyar emberekkel. Nagyon lehet, hogy őt nem is a röszkei kerítés, hanem a magyar alkotmány L.) cikkében fellelhető az a kijelentés zavarta a leginkább, mely szerint „Magyarország védi a házasság intézményét mint férfi és nő között, önkéntes elhatározás alapján létrejött életközösséget”... A vele folytatott beszélgetést közreadó újságban utal magyarországi íróbarátainak a nézeteire gyakorolt befolyására, de tájékozódásunkat egyetlen név említésével sem segíti. Ugyanezen a rendezvényen Sven-Eric Liedman, az eszmetörténet nyugalmazott egyetemi tanára egy táblát tartott ezzel a felirattal: „háta fordítunk Magyarország idegenpolitikájának”. A világhálón olvasható önjellemzése szerint az ő filozófiája nem marxista, hanem marxianus. Helyben vagyunk: a megfelelő ember a megfelelő véleményel.

Miközben az osztrák kancellár dicséri Angela Merkelt, mert az valamennyi „migránst” politikai menekültnek tekint, Orbán Viktor magyar miniszterelnökről kijelenti, hogy ő hamisan állítja, hogy a „migránsok” zöme nem politikai, hanem gazdasági menekült, vagyis nem az életét menti, hanem egy jobb élet vágya hajtja Európába. Hogy lehet akkor, hogy a német kancellár több száz embert repülővel hamarosan visszaküldött Koszovóba és Albániába? Ezek ugyanis – életszínvonaluktól függetlenül – biztonságosnak tekintett országok.

A felmérések szerint az idei vándorok immár félmilliót is meghaladó tömege (az év végére számuk egymillió kétszázezerre növekedett) legalább húsz országból érkezett Európába, de a legtöbben állítólag szíriaiak, vagyis abból az országból valók, ahol az Egyesült Államok segítségével létrejött az Iszlám Állam, amely kegyetlenkedései révén polgáira nézve a legveszélyesebb államalakulat.

Az Európába törekvők emberi arcképe

Egy közeli szemtanú révén ismerkedjünk egy kicsit a menekülőkkel.

A Napi Migráns című internetes lapban interjú jelent meg egy fiatalasszonnyal, aki Budapestről Bécsbe utazott a vonatot megrohamozó „migránsok” társaságában. Mivel útítársai nem gyanították, hogy jól ismeri az arab nyelvet, gondolataikat és szándékaikat nem leplezték előtte.

A videón egy kommentátor így vezette be az általa mondottakat: „Megnézve a híreket a tévécsatornákon, az újságírók többsége együttérez a migránsokkal. Láttunk riportokat, amelyekben sok ember arról beszélt, hogy szívesen segít ezeken az embereken, hiszen ők házaikban mindent otthagynak háborúból menekülnek. Az igazság azonban messze nem ilyen egyértelmű.”

Lássuk a fiatalasszony beszámolóját:

„Öt évig éltem arab országok területén, szabadon beszélem az arab nyelvet, kívülről tudom a Koránt, ezért más vallások, nemzetek képviselőivel szembeni negatív hozzáállással megvádolni engem képtelenség lenne.

Magyarországra utaztam meglátogatni ismerőseimet. A Keleti Pályaudvarra érkeztem. Elképesztő volt, amit ott láttam. Arab külsejű embertömeget, nagyon hangos és piszkos embereket, kik nem adtak lehetőséget nekem, hogy átnyomuljak a váróteremhez. Különböző sértő megjegyzéseket kiabáltak felém, és megpróbálták elvenni tőlem a bőröndömet. Mint említettem, szabadon beszélem az arab nyelvet, ezért mindent értettem, amit beszéltek. Míg vártam a vonatomat, láttam mi történik az állomáson. Az emberek, nem szégyellve magukat, egyszerűen ott helyben végezték el a biológiai szükségleteiket. Az asszonyok kiabáltak, mert verték őket. No nem a rendőrök, azok hozzájuk sem értek, hanem a sajátjaik. Óriási szemétkupacok mindenfelé. Egyetlen európai nyelvet sem beszélnek, de mind a gyerekek, mind a felnőttek hangoskodnak, kiabálnak. Azt tesznek, ami eszükbe jut, megpróbálják kirántani a mellettük elmenő ember kezéből a bőröndjét, vagy utána kiáltanak valami sértő megjegyzést. Az emberek 90 százaléka férfi, tizennyolctól negyvenöt éves korig. Teljesen egészséges férfiak, akik idegen gyerekeket vesznek fel, és velük takarózva verekszik át magukat a vonathoz.

Az én kocsimba, mely teljesen üres volt, öt ember jött be jegyekkel. Leültünk. Perceken belül valami elképesztő dolog történt. Nagy kiabálás, betörték az ablakokat, a helyzet teljesen elképesztő volt. Mint valami sötét felhő, betódult a nagy embertömeg. Köztük konfliktusok voltak, verekedések és más kellemetlen dolgok. A helyzet csúcspontja az volt, amikor végre megnyugodva arról kezdtek

beszélni egymás között, hogy nem kellene-e kirabolni minket, mivel ez Allahnak tetsző dolog, hiszen mi hitetlenek vagyunk. Engem pedig igazán érdemes lenne megerősöskölni, mivel nem úgy vagyok öltözve, mint egy rendes asszony, nincs a fejemen hadzsab vagy akab. Vagyis nem vagyok muzulmán, ezért mindenképpen rossz vagyok.

A vonat megállt. A rádióján keresztül angol és német nyelven tájékoztattak minket, hogy a vonat nem megy tovább. Én és a négy ember, kiknek voltak jegyeink, igyekeztünk áttörni a migráns tömegen. Ők először nem akartak bennünket kiengedni, és arról beszéltek, érdemes lenne minket megállítani, és cserére felhasználni.

Az állomás teljes megszállás alatt volt. A migránsokból még több lett, ezeknél étel is volt. Kenyér, alma, különböző kekszek voltak szétdobálva az utakon; egyszerűen tapostak rajtuk. Csak egy kifejezést skandáltak folyamatosan: máni, máni – vagyis adjatok pénzt. Rángatták az embereket, valami értéket próbáltak leszaggatni róluk, a bőröndöket rángatták, nem akartak továbbengedni, tolakodtak és sértegettek. Mindazok, kik utaznak, csak a segílyt akarják megkapni Európától. Egyiknek sincs semmi szakmája, és semmivel sem akarnak foglalkozni. A rosszindulaton, gyűlöleten kívül semmilyen megnyilvánulásuk nem volt az európai emberek felé. Akkor miért csodálkozunk a azon, ami az amszterdami vonaton történt néhány héttel ezelőtt? (2015. augusztus 21-én egy marokkói származású fiatal férfi egy Kalasnyikov típusú gépkarabéllyal és egy késsel felfegyverkezve három embert sebesített meg, kettőt súlyosan.)

Hisz ezek ugyanazok az emberek, akiket Európa a toleranciára hivatkozva befogadott. Ezért mielőtt védelmeznék ezeket az embereket, mindenkinek javaslom, tanulják meg az arab nyelvet, hogy megértsék, mit mondanak, amikor látszólag mosolyognak önökre, utána pedig köpködnek a hátuk mögött. Én ezt a saját szememmel láttam.”

*

A földrészünkre irányuló bevándorlás folyamatában a legutóbbi időkig főleg az történt, hogy több európai állam is kerítésekkel emelt az észak felé törekvők útjának szabályozására, valamint regisztrációs pontokat és átmenő táborokat építettek némi ellenőrzésük érdekében. Angela Merkel német kancellár pedig továbbra is szét szándékszik osztani az általa befogadottak (lényegében meghívottak) jelentős részét az Unió országai között, amit a visegrádi négyek (Magyarország, Lengyelország, Szlovákia és Csehország) közös megegyezéssel visszautasítanak. Az Európai Unió politikusai és a Bizottság bő fizetésű tagjai a migráció megkezdése óta képtelenek egy értelmes, a tagállamok érdekeit szolgáló programot vagy legalább álláspontot kidolgozni. Ehelyett diktatórikus intézkedéseket igyekeznek hozni azon tagállamok ellen, akik hagyományaikra épülő fennmaradásukat fontosabbnak tartják a migránsok hamis megítélésének káros következményeinél.

Az Európai Unió a bevándorlók (az úgynevezett migránsok) kapcsán bebizonyította, hogy képtelen, de nem is akarja megvédeni önnön határait. Az első tömegek Spanyolországba, valamint – miután az azokat visszatartó Kadhafit, Líbia vezetőjét amerikai közbenjárással megölték – Olaszországba áramlottak. A zöm azonban – valamivel később – Törökországból Görögországon keresztül érkezett. Mindez úgy történt, mintha az Uniónak nem is lennének külső határai, illetve azok biztonságáért nem az egész közösség, hanem csak a „külvilággal” érintkező országai lennének illetékesek, amelyeknek egyedül, illetve külön-külön nemigen vannak eszközeik az áradat megfékezésére. Mint tudjuk, Magyarország, elsőnek épített áteresztő-ellenőrző ponttal ellátott kerítést a határainál, ezért több uniótársa is a legocsmányabb jelzőkkel illette, miközben hamarosan azok is kerítésépítésbe fogtak a népvándorlás irányítása érdekében.

A tengeri átkelések módja, de ténye miatt is Görögország kapta a legtöbb szemrehányást. Csak most, a vízi út több évi használata után vetődött fel az, hogy ebben a NATO hajóhadának is szerepe lehetne, hiszen valamilyen módon az is az Unióhoz kapcsolódna.

Coudenhove-Kalergi ideáiról

Az eddigiek zömét a múlt év (2015) szeptemberében írtam. Ekkor eltérítettek a Richard von Coudenhove-Kalergi (1894-1972) személyéről, törekvéseiről és az utóbbiak részleges megvalósulásáról szóló olvasmányok. Ezek világosabbá tették az események hátterét, és új színekkel gazdagították a történeteket,

Időközben a sajtóból (így a KAPU folyóiratból is), a televízióból, majd könyvekből is nagyrészt megismerhettük Kalergi Európa egyesítésére irányuló törekvéseit és a számtalan segítőjének közreműködésével létrejött eredményeit.

Mindinkább közismert, hogy Európa egyesítésének a gondolata az első világháború után – ahogy maga is bevallja – Coudenhove-Kalergi békevágyából született. Meggyőződése volt, hogy földrészünk országainak szövetsége kiküszöböli a konfliktusokat, és lehetővé teszi az ellentétek elsimítását. Az ő osztrák és japán nemesi származása, valamint apja diplomáciai kapcsolatai révén számtalan olyan közismert személlyel ismerkedett meg, akik egyetértettek nézeteivel, és támogatták azt. Köztük zsidó bankárok is voltak, akik anyagi segítséget nyújtottak neki. 1922-ben, Bécsben megalapította a Pán-Európai Mozgalmat melynek célja egy „Új Világrend” létrehozása volt. Ennek vezető államai az Amerikai Egyesült Államok és a vele szövetséges országok lettek volna. 1925-ban jelent meg a Praktischer Idealismus (Gyakorlati idealizmus) című könyve, amely nézeteinek általa írt legalaposabb összefoglalása.

A legkülönösebb ebben az európai nemzetekkel kapcsolatos álláspontja. Szerinte a különböző nemzetek léte, mivel mindegyik a maga módján kíván élni, a közöttük levő konfliktusok legfontosabb forrása. Kalergi első lépésben az önrendelkezési joguktól való megfosztását hirdette. A továbbiakban nagymértékű bevándorlással az itt élő fehér embereket más kontinensekről hozott színesekkel kell összekeverni, amíg utódjaik genetikai szintéziséből egy mesztic típusú ember jön létre, egy identitás, etnikai hovatartozás nélküli gyökértelen és soknemzetiségű sokaság, melyen a jövőbeli hatalmi elit könnyűszerrel tudna uralkodni. Vagyis emberhalál nélkül, genetikai úton kell kiirtani a ma a saját nemzetéhez kapcsolódó érzelmekkel és nemzetállami törekvésekkel bíró lakosságot. Coudenhove-Kalergi szerint ezáltal biztosítjuk a társadalmi békét.

Különösek a leendő mesztic társadalom vezetőiről szóló elképzelései is. Ő a zsidókat tartja alkalmasnak arra, hogy a genetikailag keverék emberek tömegét irányítsák. A zsidók az a nép, amelyik az értelmi nemesség feladatait hárulnak, egyrészt a vele született intelligenciája, másrészt a történelmi megpróbáltatásaik általuk levont tanulságai révén. (Ne feledjük, hogy Kalergi 1925-ben még nem utalhatott Hitler munkatáboraira.) Ebből szükségszerűen következik, hogy a zsidókra nem érvényes a színesbőrűekkel való házasodásra biztatás, hiszen ez csökkentené vagy netán megszüntetné az őket mások fölé helyező kiváló képességeiket.

Az ezután következő évek eseményei, majd a második világháború idején Coudenhove-Kalergi tevékenysége szünetelt. A háború után azonban újult erővel lát munkához, és gondolatainak élenjáró támogatói megindítják az európai egyesülés sikorsorozatát. 1951-ben megalapítják a hat tagot összefogó Európai Szén és Acélközösséget, amely 2002-ig működött. Ez a hat ország 1957-ben aláírta a római szerződést, amely bővítette együttműködésüket. Megalapították az Európai Gazdasági Közösséget (EKG), valamint az Európai Atomenergia Közösséget (EURATOM).

Az Európai Unió (EU) 1993 novemberében jött létre miután a 28 tagállam az előző évben az EKG alapjain egy évvel korábban aláírta a Maastrichti szerződést.

Az összeesküvések elmélete

Állítólag nagyon csúnya dolog azt feltételezni, hogy a titkos társaságok esetleg a maguk hasznára és/vagy mások kárára irányuló összeesküvések, mert vezetőik és tagjaik tevékenysége talán egyáltalán nem érint másokat, még a demokrácia alapvető szabályait sem csorbítják, csupán a maguk játékos hajlamaikat élik ki. Közéjük tartoznak természetesen a szabadkőműves páholyok és Bilderberg is. Azt állítják, hogy a titkok, az ismeretlen eredetű döntések, amelyek ott tárgyalásra kerülnek, nem befolyásolják a világ menetét, ezért háttérhatalom nem is létezik. Pedig a titkok leple alól kilóg a háttérhatalom lólába, és kétségtelenül nem hiábavaló a mérhetetlen meggazdagodás és az uralmi befolyások világát vizsgálni, még ha csak részben tudjuk is felhajtani rajtuk a takarót.

Jelen esetben az európai migráció titkait kíséreljük meg szemrevételezni. Az eredmény csak valószínű, és diagnózisunk megállapításai lényegében sok bizonytalanságot hordoznak.

Bizonyos azonban, hogy a világ hatalmi szerkezetét irányítók távolról sem a béke felé törekednek. Az ebből következő agresszív akciók a kifejtett indoklások szerint az egyes államok vagy

államcsoportok biztonságát hivatottak szolgálni. Erre példaként – csak úgy kapásból - az „arab tavasz” eseményeit hozhatjuk fel, ahol az Egyesült Államok legalább három célja volt: kőolajszükségleteinek fedezése; hatalmi képességeinek országok felforgatásával történő fitogtatása; a petrodollár alternatív megfelelőjét keresők (Szaddám Husszein, Moammer Kadhafi) meggyilkolása. Mindezek mögött léteztek olyan csoportok, szervezetek, melyeknek a céljai a történetekkel, vagy az események remélt, de nem mindig sikeres megvalósításával egybeesett. Egyetlen mozzanat vonatkozásában sem szükséges az ország politikai érdekeinek és a társadalmi hatalomnak a háttérben hasznot kereső rétegeit egymástól külön választani.

A mostani helyzet kialakulása

Coudenhove-Kalergi mindenekelőtt a nemzetek önrendelkezési jogától való megfosztását hirdette és a nemzetállam iránti ellenszenv jellemezte. Az Európai Unió ma is uralkodó fogalmaiban a nemzetállam a nacionalizmussal egyenértékű, és általában eltekintenek attól, hogy ez utóbbi szó nem másokkal ellenséges fogalom, hanem a szülőföld, a haza szeretetét, a saját néphez, nemzethez tartozás érzését jelenti. A nacionalizmust a sovinizmus helyett szokták mondani, néha a kettőt együtt, hogy az emberek lehetőleg ne vegyék észre az alapvető különbséget. Kalergi a továbbiakban az európai nemzetek kiirtását tűzte célul az afrikai és ázsiai színesbőrűek tömeges bevándoroltatása által. A kevert népesség gyermekeiből szerinte – és hívei szerint – egy új emberfajta jön létre. Valószínűleg azért, hogy az emberek szimpátiáját ebben a kérdéshez megnyerje, azt állította, hogy a leendő új ember az egyiptomiak nemes bőrszínével rendelkezik majd.

Különös, hogy Habsburg Ottó ennek az embernek munkatársa, jó barátja, majd funkciójának örököse volt.

Svédország 1995 január elsejétől az Európai Unió tagja. Amikor szavazni mentünk ebben a kérdésben, Jan Behre, a Göteborgs Posten helyi újságnak és az saját Exaudi című lapjának szerkesztője és szerzője kérdésemre szomorúan mondta: „Sajnos gazdasági okok miatt be kell lépünk az Unióba, és ki leszünk szolgáltatva az Európai Bizottság bürokratáinak.”

És valóban: az európai együttműködés kiszélesedésével és fejlődésével a résztvevő országok lakosai mind több emberi és közösségi jogukat veszítik el, főleg kinevezett (tehát nem választott) tisztségviselők javára.

Európa előzönlése a harmadik világból

Itt megint bizonytalan talajra lépünk, hiszen a vándorlás eredetét, mozgatóit nincs módunkban bizonyítani.

Sokan úgy vélik, hogy a gazdag arab országok szervezték meg a tömeg Európába vándorlását, hiszen egyrészt a muzulmánok meg akarják hódítani a (többnyire csak volt) keresztény vidékeket, hogy az egész világot uralmuk alá hajthassák. Ők tömték ki pénzzel a vándorlók zsebét, hogy azok akár embercsempészek segítségével minél hamarabb eljuthassanak a kívánt országba, és közben legyen meg a betevőjük is.

Valószínűbb azonban, hogy a pénz máshonnan származik. Arab országok szívesen építenek mecsetet különböző európai országokban. Az azonban kétes, hogy egy több országra kiterjedő egységes akciót szerveznének, ahol a résztvevőket modern zsebtelefonokkal és a Németországba való eljutáshoz szükséges gyakorlati földrajzi ismeretekkel látnák el, és még egy hasznos ismereteket tartalmazó útmutató könyvecskét is nyomtatnának számukra. Ennek az akciónak a felkészítése és irányítása minden bizonnyal egyetlen központból irányított munkatársak részvételével történt. Csak két tény említsünk, ami ezt valószínűsíti:

Az Echo Tévében a Világ Panoráma 2015. szeptember 7-i adásában Drábik János arról számolt be, hogy 2010 december 28-29-én az USA Newark nevű városkájának egyik szállodájában volt egy tanácskozás, melyen az amerikai titkosszolgálatok is részt vettek. Itt eldöntötték, hogy megfelelő időpontban hogyan finanszírozzák a beindítandó, Európába irányuló tömeges bevándorlást.

Öt évvel e tanácskozás után, amikor már javában özönlöttek a migránsok Németországba, huszonnyolc (igen: 28!) európai szabadkőműves páholy közös nyilatkozatot adott ki az Európai Uniónak címezve: Nyissátok meg a határokat egyre több bevándorló számára.

Ez biztosan nem az arabok nyomására történt.

Ismeretes, hogy az Amerikai Egyesült Államok ma, a Szovjetunió bukásával a világ egyetlen szuperhatalma. Már régóta hallunk a leendő világkormányról, amely Észak-Amerikát, Európát foglalná magába, és eredetileg nyugati irányból a Csendes óceánig kellene kiterjedjen. Ennek a birodalomnak nyilván Amerika kellene a hatalmi központja legyen. A dolog sürgető, mert némely vélemények szerint az Egyesült Államok gazdasága, a világot kiszipolyozni igyekvő minden törekvése ellenére ingadozik. Háttha csak azért van szükség (ahogy Soros György mondta) évi legalább egymillió bevándorlóra Európában, hogy amikor majd nőnek nálunk a problémák, Amerika – egyébként szokása szerint – közbelép majd, és „segít”.

*

Dr. Bábel Balázs kalocsa-kecskeméti érsek 2016. január 24-én, a kunszentmiklósi református templomban tartott ökumenikus istentiszteleten elmondott beszédének ez a részlete nagyon is ide tartozik:

„Az olló nyílik szét. Tapasztaljuk, hogy a gazdagok egyre gazdagabbak, a szegények egyre szegényebbé válnak, még a mi országunkban is.

Most a világ nagy gazdagjai Davosban összejöttek. Hát döbbenetes adat, hogy 62 embernek van annyi a vagyona, mint három és fél milliárd szegény embernek a földön. Hát nem döbbenetes ez? Három és fél milliárd embernek van összesen annyi vagyona, mint másik 62 embernek. Hát hol van itt demokrácia? Az csak egy lufi. Csak egy virtuális valami. De ha mi keresztények megteszünk mindent... Mindenkin nem tudunk segíteni. De legalább akik körülöttünk vannak, azokon segítsünk. A Katolikus Egyházban a holnapi vasárnapon gyűjtés van, de nem azoknak, akik eljöttek ide, és ki tudja, milyen szándékkal vannak itt Európában. Hanem azoknak a szíriai keresztényeknek, akik ottmaradtak.

Mert mit mond Szent Pál apostol a galatákhöz írt levélben? Míg van időnk, tegyünk lehetőleg mindenkivel jót, elsősorban a hittestvéreinkkel. Benne van, hogy a hittestvéreinkkel. Ezért ha Európában lett volna keresztény tartás, akkor bátran ki merte volna azt mondani, hogy akiket keresztény hitükért üldöznek, azokat befogadjuk. És be is lehetett volna fogadni, mert nincsenek is annyian, egész másként viselkedtek volna, és azokon segítettünk volna. De mivel nem volt tartás Európában, azt a nagy-nagy tohuvabohut, ami van, nem fogjuk tudni feldolgozni. Ha lett volna bennünk tartás, akkor azt mondjuk: titeket üldöznek már nagyon-nagyon régóta, tirajtatok segítettünk elsődlegesen. A muszlimokon meg segítsen a gazdag muszlim állam. Mert neki van pénze. Ti, keresztények, gyertek, fogadjuk benneteket, és akkor nem is lett volna probléma, azok nem erőszakoskodtak volna, nem robbantottak volna, mert a hitben egyek vagyunk. Ezért a cselekedetek ilyenformán tanúságtételek, és magasztalják mennyei Atyánkat.”

(Göteborg, 2016. február 11.; megjelent a KAPU folyóirat 2016. második – februári – számában.)